

ОКР. БИР. ОТДЕЛ
гр. ТЪР. ОВО

219

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС
и ОК на Отечествения фронт

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

Брой 19 | Събота, 15 февруари 1975 г.
(3606) | Цена 2 стотинки
Год. XXXII

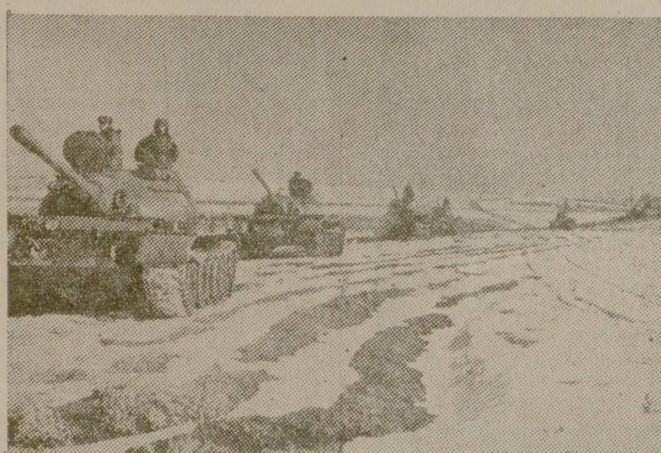
Колоната тръгна отново на път...

Среща с възпитаниците на ВНВУ „Васил Левски“ на полето
• Когато термометърът е под нулата • Брат без брата не може

Винаги изпитвам радостно чувство, когато срещна по улиците на старопрестолния град напети младежи с червени шапки, бели ръкавици и офицерски кортик. Те са все забързани — това е от характера на работата им, от темперамента.

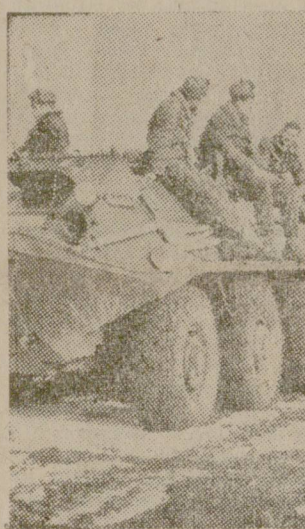
Моята среща с випусниците на ВНВУ „Васил Левски“ беше кратка. Те пак бързаха, но този път по полетата на Беляковец, Момин, сбор, Балван, Ново село. Червени те шапки бяха заменени с каски, на коланите вместо офицерски кортик бяха окачени пълнители с патрони и личен шансов инструмент, противогаз. Имах изморен вид, лицата им бяха изгубили, устните напукаха.

Провеждаха няколкодневни занятия. Движеха се в походни колонии, на танкове и бронетранспортори, през дъжд и нощта по кални пътища, през ниви и гори. Атакуваха неудържимо. Почиваха, спя-

ха на открито. А термометърът показваше все под нулата.

Всеки от тях беше и командир, и изпълнител. На след няколко месеца те ще бъдат най-новата смяна младши командири, ще занесат

поделенията на БНА основа, което са научили тук, във Велико Търново.

В кратката почивка след марша стояха радостни и засмени пред танка двамата братя-близници старши сержантите Георги и Генчо Георгиеви. Те винаги са заедно, та нали брат без брата не може. Такива ги видях и сега.

Подадена беше команда и колоната тръгна отново на път.

полк. Тр. КАПИТАНОВ

Разговор за националната изложба на историческа тема

В четвъртък в Клуба на дейците на културата във Велико Търново се състоя среща-разговор на художниците от великотърновската група. На нея присъствуваша председателят на Съюза на българските художници и. х. Светлин Русев, секретарят на Окръжния комитет на БКП Христо Станев, секретарят на Окръжния народен съвет Мария Манева и други.

Художниците говориха по редица проблеми и най-вече във връзка с предстоящото им участие в поредната национална изложба на историческа тема през юни т. г. домакин на която ще бъде Велико Търново.

Свои мисли по предстоящата изложба на историческа тема, която се организира на всеки три години в старопрестолния град, и по проблемите на великотърновската група на художниците споделиха. х. Светлин Русев.

Христо СТОЯНОВ

Среща с народните представители

В четвъртък в залата на Окръжния народен съвет във Велико Търново се състоя среща на излъкомата на Окръжния народен съвет с народните представители на окръга.

Председателят на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов информира присъстващите за състоянието на икономическия, обществен и културния живот на окръга. Дадена беше висока оценка на постигнатите резултати за 1974 година, на съзнателния труд, на творчеството и ентузиазма на тружен-

ите от промишлеността, строителството, селското стопанство, транспорта, съобщенията и търговията, на приноса на дейците на науката, образованието, здравеопазването, изкуството и културата.

Другарят Шалаверов очерта основните задачи през 1975 година.

Народните представители направиха конкретни предложения за разрешаване на някои проблеми в избирателните им райони.

Мария КАЧАКОВА

Тържествено чествуване Деня на лозаря

Вчера тържествено бе чествуван Денят на лозаря. Тази година той доведе най-много радост на лозарите от Каран сев. които по производството на грозде заемат челно място в Северна България. При

знание за техните успехи е наградената, с която е отличен колективът — трамонта на МЗХП и 3000 лв. Гост на най-добрите производители бе първият секретар на ОК на БКП Никола Василев. Той връчи отличията на стопанството и наградените бригадири и като ги поздрави за добрите постижения, им пожела нови, по-големи успехи.

Сред лозарите от Стражица бяха председателят на ОНС Злати Шалаверов, зам. министър на народната отбрана адмирал Бранимир Ор-

манов и първият зам.-председател на ЦКС Йордан Костов.

На празника в Павел присъства секретарят на ОК на БКП Христо Станев; в Павликени — секретарят на ОК на БКП Николай Павлов и народният представител Петко Кунин; в ДЗС „Свилюк“ — секретарят на ОК на БКП Райчо Пенчев; във Върбовка — секретарят на ОК на БКП Йосиф Добрев, а в АПК „Дунав“ — светски специалист от химкомбинат „Свилюк“.

Гости на лозарите от окръга са и Иван Алексеев Зубков, зам. сектор „Печат“ на ЦК на КПСС, Александър Иванов Лосев, зам.-председател на Съюза на светските журналисти и Алексей Вла-

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ПОЛОЖЕНИЕТО В КИПЪР. ДЕКЛАРАЦИЯ НА МАКАРИОС

НИКОЗИЯ, 14 февруари (БТА) — Ръководителите на кипърските турци, действайки едностранно, взеха решения, които поставиха кипърското правителство пред свършен факт и предриха изхода на вътрешнокипърските разговори за бъдещето на кипърската република, е заявил снощи кипърският президент архиепископ Макариос след заседание на националния съвет. На заседанието са присъствували министрите от правителството и ръководителите на политическите партии.

Решението, взето от ръководителите на кипърските турци

е нов опит да се подкопае кипърската държава и потвърждава недобрите намерения, като на турското правителство, така и на ръководството на кипърските турци, заявил Макариос. При новосъздадените условия е невъзможно да се водят конструктивни преговори за бъдещето на кипърската държава така, както е предвидено от резолюциите на ООН за Кипър. Ето защо кипърското правителство смята за необходимо да се обърне към Съвета за сигурност на ООН. Решението да се предприеме такава стъпка е взето заедно с гръцкото правителство.

ПОСЕЩЕНИЕТО НА УИЛСЪН В МОСКВА

МОСКВА, 14 февруари (КОР НА БТА АП. ГОЛЕМАНОВ) — Днес в Кремъл продължиха съветско-английските преговори, в които от съветска страна участвуват Леонид Брежнев, Алексей Косигин и Андрей Громико, а от английска — Харолд Уилсън и Джеймс Калахън. От съобщенията за първите срещи вече може да се види за общата насока на съветско-английския диалог — първия след седемгодишна пауза.

Личното участие на генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев и деловата и конструктивна обстановка

в преговорите безспорно допринасят за целта, която английският министър-председател си постави — да започне нов етап в английско-съветските отношения, чието развитие изоставаше поради на синовото, а често и негативно отношение на правителството на консерваторите към положителните промени в Европа и света.

С развитието на процеса на разведвяване през последните години в Москва гостуваха държавните или правителствени ръководители на много страни. Международният авторитет на Съветския съюз, дълга мисълта му външнополитическа дейност, както и успехите в намаляването на напрежението превръщат в необходимост за всички държави за сближаване на контактите със Съветския съюз. С тази необходимост се съобразява сега и Англия.

НАКРАТКО

● ЛОНДОН. След пристигането си от Дамаск държавният секретар на САЩ Хенри Кисинджър е разговарял в Ерусалим с израелските ръководители, като ги информирал за водените от него в Кайро и Дамаск разговори с президентите Ануар Садат и Хафез Асад.

● НЮ ЙОРК. На политическия банкет на републиканската партия в чест на вие президента Нелсън Рокфелър, бивш губернатор на щата Ню Йорк, президентът Форд изрази съжаление, че контролираният от демократите конгрес не му оказва достатъчно ефикасно сътрудничество по външнополитическите въпроси.

● ПАРИЖ. По повод решението на американската авиокомпания „Трансуърлд еърлайнз“ да уволни 156 стюардеси от представителството си в Париж профсъюзът на френските стюардеси обвини американската компания, че с тези си действия тя прави „язно на безработица от Съединените щати във Франция“.

Литературно четене

В четвъртък в Арбанаси беше организирано литературно четене, в което взеха участие поетът Давид Овадия и белетристът Димитър Начев. Свои творби четяха и членовете на Литературната група във Велико Търново.

Присъстващите жители на селото посрещнаха с голям интерес тази първа по рода си инициатива.

Снощи Давид Овадия и Димитър Начев имаха среща, организирана от Клуба на дейците на културата във Велико Търново, е членове на Литературната група.

Литературната група от града и със свои почитатели, пред които четоха свои творби. След това се състоя интересен разговор по въпросите на художественото майсторство.

Христо МЕДИКАРОВ

Нов магазин за текстил

В четвъртък на ул. „Васил Левски“ 26 във Велико Търново бе открит нов магазин за вълнен и памучен текстил на търговското предприятие „Нармаг“. Просторен, с достатъчна складова площ, той е подреден рационално — всички стоки са изложени достъпно за избор от клиентите.

На състоялото се по този повод кратко тържество Радка Ангелова, секретар на излъкомата на градския народен съвет, честити новия обект на търговските работници и на гражданите.

Николина РАДЕВА

Активна и резултатна контролна дейност

В четвъртък в салона на кино „Полтава“ във Велико Търново се състоя отчетна конференция на градския комитет за държавен и народен контрол. Участие в нейната работа взеха Злати Шалаверов, председател на Окръжния народен съвет, Димитър Тужаров, заместник-председател на Комитета за държавен и народен контрол, Николай Цонев, първи секретар на градския комитет на БКП, Иван Генджов, председател на градския народен съвет, Йордан Проданов, председател на Окръжния комитет за държавен и народен контрол и други.

Доклад прочете Петър Девков, председател на градския комитет за държавен и народен контрол. Той подчерта ефекта от дейността на комитет през миналата година. В извършените проверки са разкрити и реализирани допълнителни резерви за 2 209 000 лева. Предотвратени са злоупотреби и разхищения в размер на 125 000 лева. Докладчикът говори за съвместната работа на комитет с масовите организации, за гласността на контролната дейност, за комитетите и групите за народен контрол. В тях са включени над 1500 народни контролори, направени през миналата година 2443 предложения за отстраняване на констатираните слабости. Активна и резултатна дейност са развивали комитетите при месоконбинат „Родоп“, фабрика „Деню Георгиев“, квартал „Трудов фронт“ и други.

Станала оживени разисквания.

В своето изказване другият Димитър Тужаров даде положителна оценка на работата на комитетите и комитетите. Той наблегна на качеството на проверките, на повишаване ефективността на контролната дейност, очерта основните задачи, към които сега трябва да бъде насочена — повишаване на обществената производителност на труда, научно-технически прогрес, реконструкцията и модернизацията на производството. Другарят Димитър Тужаров обрна особено внимание на повишаване отговорността и дисциплината на изпълнението на Декември-изказана програма.

Конференцията прие мероприятия във връзка с предстоящия XI конгрес на Партията.

Петър ДИМИТРОВ

ХРОНИКА

„ИЗКУСТВОТО ПРОТИВ РЕЛИГИЯТА“ — изложба на тази тема е организирана във фойето на Дома на Народната армия във Велико Търново.

ВЕЧЕР на участниците в Отечествената война се състоя в Полски Сеновец. Програма изнесоха самодейни колективи на ДНА във Велико Търново.

РАЗГОВОР „Жената и трудният колектив“ се състоя в четвъртък в цех „Печатни схеми“ на Завода за радио приемници във Велико Търново.

В името на високата цел

Успешно начало за колектива на завод „Кирил и Методий“ в Елена • Партийните групи — най-добрият барометър за работата в цеховете и в бригадите • Социално-психологическият климат и нравственото израстване на личността

С добър старт започна новата година и колективът на завода за училищна мебел и пособия „Кирил и Методий“ в Елена. Производственият план за общата промишлена продукция за януари е изпълнен. Във всеки цех и в бригадите, които подобряват организацията на труда, уве личават икономията на суровини и материали. От началото на годината започна да се заменя дървената канторка на чиновите с пластмасова. На някои може би ще се стори, че ефектът от 10 000 лева за една година не е много голям. Но колко дървен материал ще бъде спестен за народното стопанство.

Тяга година, в началото може би на второто тримесечие, в завода ще започнат да се произвеждат първите стоки за широко потребление. От отпадъчните материали ще се изработват табуретки, скари за баня, детски масички. Две от изделията ще бъдат показани на окръжната изложба във Велико Търново.

Безспорно това са добри резултати. Голям дял за тях има партийната организация. Планът на завода е разяснен добре — всеки работник знае какво трябва да даде, разбира своите задачи. Ооръжеността на Централния комитет на БКП е било изпозвувано за насочване вниманието на колектива към главната цел — успешно изпълнение на годишния план и на шестата петилетка. Приети са допълнителни обещания за повече икономии, за подобряване качеството на продукцията и намаляване на себестойността й. Колективът ще произведе напълно нова продукция за 130 000 лева, ще виедри през годината 6 нови изделия.

Главното внимание на партийната организация сега е насочено към сплотяване на колектива, към подобряване на социално-психологическия климат в цеховете и в бригадите. През миналата година на се е утвърдила хубавата практика — на събрание на организационната партийна група отговорници, в завода те са пет, да докладват как изпълняват поставените задачи, за трудностите, които срещат. Сега тази практика ще продължи. С тази разлика, че ще се обсъжда работата само на оная група, която не е още успяла да намери мястото си в големите задачи, които стоят пред цеховете и бригадите. А на нико го не ще е леко да застане пред своите другари а да говори за неизпълнения дълг на комунистите от партийната група.

Разговарям с Петър Кавджиев, началник на цех 3, член на партийното бюро. В края на миналата година в цеха зачестили закъсненията, не се спазвал редът. На събрание на групата се взема решение, което колективът приел единодушно — на работник, който закъснее 15 минути, да му се отнемат два часа от работната за деня. Това дало положителни резултати. Но комунистите в цеха разбрали, че с административни мерки по-трудно ще се стигне до сърцето на всеки човек. А нали трябва да се знае с какво настроение той започва деня, какви мисли го възбуждат, в дома му всичко в ред ли е.

— Бе преди време, спомня си началникът на цеха, — Гледам един работник, познавам го добре, пребледнял. От другите разбрах — минала край него някаква кола и го опръскала. Не му разреших да започне работа. В таква състояние може да направя беля.

После допълва: — Не е никак леко — 120 души са това, толкова съдби, характерни. И навсякъде трябва да надникнеш, да помогнеш.

Труден е този път — да обогатяваш, да развиваш чувството за колективност у работниците, да помагаш за нравственото израстване на личността. Този процес не протича автоматически. Той всекидневно се извършва с издигането на трудовата и обществената активност, с изграждане на мирогледа на всеки член на бригадата, на цеха.

А колко пречки срещаме по пътя към тази висока цел. Понякога и сами си създаваме бариери.

В 9.20 часа машините заглъхват. Дворът се оживява — работниците имат десет

минути почивка. В този миг прозвучава познат сигнал. „Говори радиоуредбата...“ Всички наострят слух. Тази вечер комсомолското дружество ще има събрание. Следват още няколко съобщения. После музика...

А би могло хората да чуят кои са първенците през оцарения ден. Или да се кажат хубави думи за най-добрата бригада, за челиниците в производството.

Прегледах плана на програмната комисия. Подобни предавания не са предвидени. Те може би ще се направят в края на тримесечieto, когато се отчита сърезованието. А до тогава...

Нагледната агитация в завода все още не е свързана със задачите на деня.

— Художниците в града са малко...

Да предположим, че партийният секретар инж. Тодор Пантев има известно основание. Още повече, че и в града няма подходяща нагледна агитация. Макар че за написването на един лозунг не е нужно да бъдеш непременно художник.

Няма алая на първенците. А тук, има всичко, за да бъде направена — желая, тървенни плоскостни. Има добри майстори, които могат да изработят стойките, на които да се поставят портретите на най-големите. Изглежда няма желание, инициатива. Кой тогава ще я подеме, ако не партийната организация. Тук вече няма обективни причини, ала тях не можем да се крием. Има препятствия, които сами си създаваме.

Хубаво е, че тези недостатъци в масово-политическата работа се виждат. И в името на голямата цел — израстването на хората и правилното им възпитание, ще се преодолят всички бариери. Каквито и да бъдат те.

Петър КАИШАНОВ

На педагогически теми

Взаимоотношенията между юноши и девойки

Духовният им портрет е сложен, многообразен, изпълнен с противоречия. Те са във възрастта, когато у тях започва да се заражда сексуално влечение, неизпитано дотогава. Под негово влияние юношите и девойките стават тревожни, неуверени в поведението си към другия пол.

И то по време на учение, спорт и труд между тях постепенно се заражда дружба, която може да прерасне в любов.

Що е любов? Спомням си колко бях потресена от определението, което даде на любовта нашият учител по биология, когато бях на ученическата скамейка. „Любовта е уловка на природата“ — каза той спокойно. Не, това определение е подходящо за сексуалния елемент на любовта. Защото човешката любов е сложна сплав от сексуално влечение и силни чувства и преживявания, които служат като мощни стимули при учението, труда, творческата дейност на човека. Любовта без духовно съдържание може да задоволи само твърде примитивния и пострежден човек.

Какво е отношението на родителите към първите младежки пориви? Лекарите-сексолози ни дават типични примери за трагични съдби на младежи и девойки. Обично вено това са деца на сурови родители с предрасъдъци, които обявяват естествените чувства на любовта за срамни и отвратителни. Такова неправилно отношение на родителите към взаимоотношенията между подрастващите звучи в откровени разговори с много девойки.

Девойката А., ученичка от IX клас, иска съвет: „От няколку месеца дружа с едно момче на моята възраст. С него си говорим за училище, на спортни теми, споделяме всичко, което ни възбужда. Започнах да си водя дневник. Майка ми го намери и от него научила за дружба ми. Оттогава тя и баща ми много ме тормозят,

Под грижите на своите учители и на медицинската сестра Жана Мирчева малките паланици от целодневната детска ясла в Морава растат здрави и весели.

Снимка: Иван РУСКОВ

С обич и уважение

Неотдавна колективът на машиностроителния завод „Червена звезда“ в Дебелец изпрати в пенсия изтънялия дългогодишен майстор, издъжня партизиан. Стефан Марков Русев. По този случай заводският профкомитет и колективът на цех „Загвоздич“ организират тържество. Обществено-политическата дейност на Стефан Русев започва от най-ранните му години. Преминува през младежките ремони групи. През най-тежките години на фашизма той подпомага недоволните партизани. Функционери на партизаните от Горнооряховския окръг. По-късно е бивш в Еленската партизанска чет.

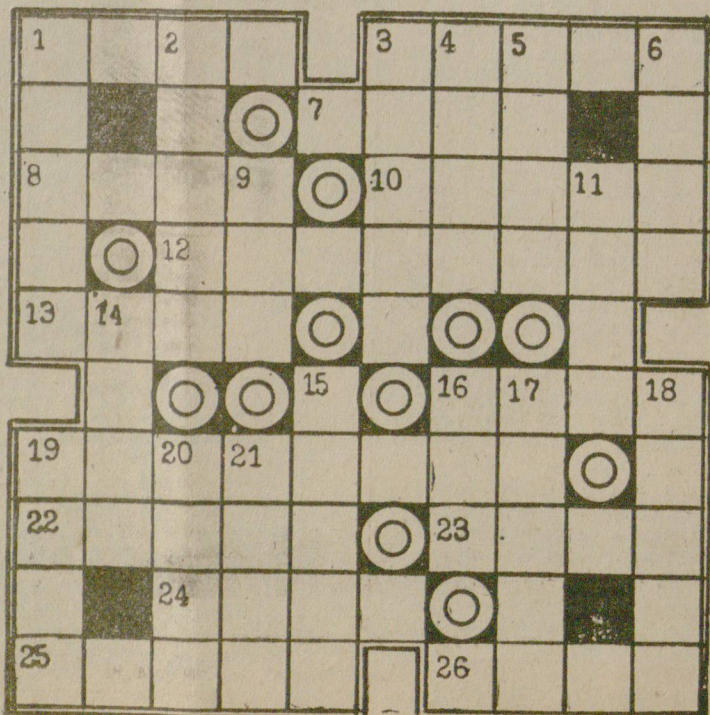
Цвятко ЦАНЕВ

Кръстословица

БОДОРБАВНО: 1. Австрийски композитор (1885—1935); 2. Град в Швейцария; известен климатичен курорт; 3. Давно измислено име на животно по горното течение на р. Марна и Пловдивско; 4. Помощна теорема в математиката; 5. Един от основателите и ръководителите на Френската комунистическа партия (1899—1954); 6. Писател в Сеп. Испания; един от скални рисунки от палеолита; 7. Спиритно пиене; 8. Голямо легендарно музикално произведение; 9. Френски писател-басист (1861—1957); 10. Разред кръвни риби; 11. Висеруска извънредна комисия за борба с криминалността; 12. Държавна в Западна Африка; 13. Сутрини и вечерни изпращания при хубаво време; 14. Немски философ, родоначалник на немския класически идеализъм.

ОТВЕТИ: 1. Български писател-белетрист (1880—1963); 2. Индийски физик, носител на Ленинска награда „За укрепване на мира между народите“; 3. Плато в п-в Индостан (Индия); 4. Шат в Северноиндийска Индия; 5. Град във Франция, прочут със своите минерални извори; 6. Река във Франция; 7. Презиме на майка-геометричката (1592—1594); 8. Мутни казино произведения; 9. Френски историк, проф., специалист по история на френската буржоазна революция от края на XVIII в.

Ст. ЦАЧЕВ

АСЕН ЗЛАТАРОВ И ВЕЛИКО ТЪРНОВО

По случай 90 години от рождението му

Асен Златаров бе учен и поет. На тия две ярки свои прояви той дължи известността си, любовта на народа към неговата личност и делото. През времето, когато той живя и работи, нямаше друг скалчик, равен нему по красноречие и поетически възвишен език.

След националната катастрофа, в края на Първата световна война, в онова време на политическа и идейна безпътница. Ас. Златаров бе един от първите, наред с Антон Страшимиров, тръгнал сред народа да го просвещава, да укрепва неговия дух, да го възбужда и насочва към обнова и творчество.

Ето какво пише той за тая си апостолска дейност в началото на 1921 г.: „Поканен от настоятелството на читалище „Надежда“ в Търново да държа няколко беседи по своята специалност, аз приех поканата с известно смущение, струваше ми се, че времената съвсем не подхождат за лекции по биология и химия и че в изсушените в злободневията на политически разпри и грижи за помилък сърца съвсем не би намерило отклик словото на един лабораторен работник.

За моя голяма радост, оказа се, че съм се лъгал: казките бяха не само масово слушани, но и с възторг посрещани: салонът бе тесен да побере гражданите — и младите, и старите — които с напрегнато внимание следяха лекциите. Със същия интерес са били посрещани и други лекции.

Няколко години наред — от 1921 до към 1926 г. Ас. Златаров е идвал във Велико Търново и е изнасял по 2—3 лекции, слушани от стотици посетители.

Златаров бил камен и по срещан радостно у търновски семейства, сред които прекарвал приятни часове. Един от тях е покойният виден търновски гражданин Ганчо Пеев. Последният бил председател на просветителния комитет при читалище „Надежда“. У него са запазени десетина писма от Златаров, предадени сега на Окръжния държавен архив. В тия писма се разкрива Златаровото личностно красноречие, всеотдайността му към науката и поезията, любовта му към народа, към красотите на родната земя и цветята, към живописното Търново, както и неговото безкористие в апостолската му дейност като скалчик и народен просветител.

След първите му масови посещения публични беседи в Търново Златаров пише (12 април 1921 г.) на семейство Пееви: „Нека си признаем, че аз не вярвам, какво нашата провинция може да крие хора от такава стойност, какъвто аз съм свикнал да съм. И драго ми е, че съм се лъгал.“

В друго писмо от 21 август 1921 г. Златаров се изказва: „Много хубава инициатива сте имали с утрото за Пенка Славейков и Петко Тодоров — това са културни наемци, които дават своя плод. Хубава е и Вашата идея да се устройат утрини и вечерни лекции. Той предлагам да бъдат чествувани Яворов, Дебелянов и Лилев, като за последния се наема да го води сам.

Когато бива основан народен университет към Софийския университет, Асен Златаров бърза да успокои търновчани, че професорите не ще се улесат само в този тежък университет. „Разбира се, и Вашето хубаво Търново не ще забравим“ — пише той в същото писмо.

Изнесените от него сказки са тематично най-разнообразни: „Из тайните на морето“, „Изкуственото злато“, „От горилата до Венера“, „Съдба

и щастие“, „Световните тайни и делото на Айнщайн“, „Апостолът на мира — Жан Жорес“, „Наука и познание“, „Вечният възврат“, „Изкуството да се живее“.

За тая си апостолска дейност той изпозвава в едно писмо (7 февруари 1923 г.): „Лично аз чувствавам признанието да бъде лектор на народа, обичам тая работа, живя я, давам ми вътрешна работа — вярвам, че не са съвсем загубени усиленията ми, има полза, обществена полза от тях“. Той не скрива и огорченията, които негови колеги са му причинявали от завист за успехите му.

Много зает и изморен, той не отказва на поканата на търновчани да изнася беседи: „Затова на Търново, което първо ми даде усета на

радостта от духовен досег с хората, не мога да откажа на молбата и ще му дам някоя и друга беседа“. На 10 ноември 1925 г. Златаров пише на Г. Пеев: „Получих поканата на „Надежда“ и не мога да откажа: тая година само в Търново (подчертано от Златаров) ще дам беседи. Нали всеки си има по някоя слабост! Аз съм побъркан на старата столица...“

През 1926 г. Ас. Златаров е в Париж и оттам пише на Г. Пеев (20 юли 1926 г.): „Моето Търново пази ли малко спомен поне за мене?“

Да, Велико Търново пази и увековечи спомена за него. Една улица и едно средно учебно заведение носят неговото незабвимо име.

Димо МИНЕВ

Награди

на най-добре изявилия се в обществения преглед по работата на средствата за масова информация и нагледната агитация, проведен в чест на 30-та годишнина на социалистическата революция.

СРЕДСТВА ЗА МАСОВА ИНФОРМАЦИЯ

Втора награда — в „Народен глас“ — Лясковец, „Еленска трибуна“ — Елена; трета награда — „Великотърновски строител“, „Зора на комунизма“ — ПАК — Горна Оряховица; отличени с грамота на Окръжния комитет на БКП — „Машиностроител“ — МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, „Транспортна искра“ — гара Горна Оряховица, „Комунистически устреъм“ — Пазовски, „Автомобилист“ — Велико Търново, „Свилюза“ — химически комбинат — Свищов, „Дунавско дело“ — Свищов.

РАДИОВЪЗЛЪИ И РАДИОУРЕДБИ

Градски радиовъзлиз първа награда — Велико Търново, втора награда — Суходол, трета награда — Суходол; селски радиовъзлиз: първа награда — Константин втора награда — Овча могила, трета награда — Карансеи, фабрично-заводски радиовъзлиз: първа награда — ДПЗ „Балкан“, — Велико Търново, втора награда — химкомбинат „Свилюза“ — Свищов, трета награда — мебелен завод „Победа“ — Велико Търново; грамота на Окръжния комитет на БКП получават — РТВ в Елена, Дол на Оряховица и Ресен.

НАГЛЕДНА АГИТАЦИЯ

Художници в градовете Първа награда — Марчо Караджов и Георги Узунов от Велико Търново, втора награда — Младен Трънков от Горна Оряховица, трета награда — Марин Флоров от Павликени; художници в общински центрове: първа награда — Миньо Тодоров — Ресен, втора награда — Любен Иванов — Морава, трета награда — Янко Янков, Николай Пасиров — Камен.

ХУДОЖНИЦИ В ПРЕДПРИЯТИЯТА

Първа награда — Иван Геновски, КЗХ „Трифон Сарафиев“ — Велико Търново; втора награда — Николай Цончев — Захарен комбинат Горна Оряховица; трета награда — Стефан Серафимов МЗ „Червена звезда“, Дебелец.

ХУДОЖНИЦИ В ТКЗС, ДЗС

Първа награда — Първан Банов, ТКЗС Долна Оряховица; втора награда — Марин Великов — ДЗС в Свищов; трета награда — Георги Боев — ТКЗС в Павликени; в търговски организации: първа награда — Богдан Терзиев — „Нармаг“ Велико Търново; втора награда — Иван Стефанов, „Наркооп“ в Елена; трета награда — Тодор Офнеров — СД „Търговия на дребно“ в Горна Оряховица.

НАГРАДИ ЗА АКТИВНА ОРГАНИЗАТОРСКА И ПРАКТИЧЕСКА ДЕЙНОСТ

Градски и районни партийни комитети Първа награда — ГК на БКП — Велико Търново; втора награда — ГК на БКП — Горна Оряховица; трета награда — ГК на БКП — Пазовски, Районен комитет на БКП — Горна Оряховица. Общински партийни комитети Първа награда — ГК на БКП

— Долна Оряховица; втора награда — ОПК — Ресен, трета награда — ОПК — Морава.

С грамоти на Окръжния комитет на БКП се отличават асички наградени с парични и материални награди, както и градските партийни комитети в Свищов, Елена, Лясковец, Полски Тръмбеш, Килифарев, Стражица, Златарица, Суходол, Дебелец, общинските партийни комитети в Полски Сеновец, Долна Липница, Козловец, Дъскок, Камен, Кесарево, Джугуница, Масларево и Балван.

Кръводаряването — хуманна и патриотична проява

ПАВЕЛ

Работният ден в Павел едва започваше, когато в училището, където се провеждаше акцията по кръводаряване, пристигнаха първите. Те бяха изпреварили дори лекарската комисия.

Начело на колоната бяха д-р Димитър Цветков, Димитър Кънев, Христо Трифонов. Чакаха своя ред не по-малко от 10 учители, начело с директора на училището, служители, работници. Имаше кръводарители, които бяха давали повече от 10 пъти кръв — Димитър Великов, Димитър Петков, Марийка Стоянова, Кънчо Бориславов, Пенчо Ангелов и др. Имаше и семейства, в които и двамата членове бяха кръводарители — тези на Тодор Михайлов, на Друми Караджиев.

Напрегната беше работата на оперативната група лекари от Окръжната болница. На акцията се отзоваха 201 кръводарители, които дадоха 51 литра кръв.

Недялка КЪНЧЕВА

МАСЛАРЕВО

През лятото на миналата година в семейството на Илия Червенов от Масларево се роди внука. Лекарите от районната болница бяха категорични — налага се обменно кръвопреливане на новороденото. Близките се засушиха. Какво ще излезе от това. Но всичкомина благополучно. Оттогава изтекоха шест месеца. Малката Илия расте за радост на всички.

Видели на дело голямата полза от дарената кръв, районските д-ри в деня на кръводаряването в здравната служба на селото дойдоха таткото, бабата и дядото на малката Анялия и дариха от своята кръв.

Петър ГЕНОВ

СТАМБОЛОВО

И жителите на малкото Стамболово изпълниха своя патриотичен дълг. Само за няколко часа 36 човека се отзоваха на поканата.

Редовни кръводарители са семействата на Марияка и Георги Стефанови, Елеонора и Митко Василеви, Русана, Минчо и Неда Захариеви, Петра и Кирил Рачеви, Елена и Любо Такови и др. А Цветан Борисов за 11-ти път даде от своята кръв.

Стоян ШИШКОВ

ПРОДАВАМ „Жигули“, Горна Оряховица, телефон 4-27-17 — Попов.

ПРОДАВАМ „Запорожец“ — 965—А, Нова Върбовка, Великотърновски — Димитър Симеонов.

ПРОДАВАМ „Москвич—408—И“ — 40 000 км, Велико Търново, „Индустиална“ — 46 — Петров.

К л у б

„Челен опит“

РЕЗЕРВ ЗА ПОВЕЧЕ МЛЯКО И МЕСО

Животновъдството е отразено със стратегическо значение за осъществяване на Декартистката програма на Партията. За увеличаване производството на месо, мляко, яйца всяка година се правят огромни капиталовложения, многобройни научни шабове търсят нови и ефективни методи за решаването на този проблем. Като необходими предпоставки обикновено на първо място се поставят породата, снабдеността с фураж, материалната база. Въпроси, които наистина са от изключителна важност, но за чието решаване са необходими както време, така и средства. А производството на месо и мляко може да се увеличи и при съществуващите условия — възможност за това е намаляването на безплодното в говедовъдството.

Специалистите си дават сметка за истинската същност на този проблем. За успешните резултати трябва да се поясни, че ако безплодното в говедовъдството в окръга се намалява само 5 процента, това означава за една година 1250 телета и 3750 тона кравето мляко в повече. С други думи да се осигури толкова мляко, колкото е завишено то на плана за тази година, без да са необходими допълнителни средства, материална база, а единствено с промените в организацията и подполюване на дисциплината.

Възможно ли е да се пос-

тигне това, да се намалява още миналогодичният процент на безплодие в говедовъдството в окръга — 18 на сто. Постиганото в Овча могила — 2,9 на сто, Панагюрица — 3 на сто, Сухиндол — 4,5 на сто, Горна Липница — 6 на сто, Драгомирово — 9 на сто, показват, че е възможно. В полза на това твърдение говори и фактът, че само за една година е било възможно в Стрелец от 23 на сто безплодното да се намали на 10 на сто, в Бяла черква от 30 — на 13 на сто, в Добри дал от 43 — на 14 на сто, в Чапалово от 46 — на 16 на сто.

Пътят за снижаване на този процент във всички стопанства са еднакви. Това е мнението на първенците от Овча могила, единорудни са и специалистите. Не е еднакво обаче подходът на стопанските ръководители, на специалистите и животновъдите. Защото, както разказва техник-осеменителят от Овча могила Атанас Александров, става дума за познати и известни неща — контролни ране на животните, всекидневна и достатъчна разходка, хигиена в родилните помещения, профилактична работа.

Това се прави във всички стопанства, но се оказва, че в необходимата степен.

Взаимозависимостта пропуски — резултати лесно може да се види. Осеменителният пункт в Кулина не се изпозлува — безплодното от 19 нараства на 28 на сто. Техник-осеменителят в Ореш, както и колегите му в Никоп, Падина, Сомер, се отнасят чиновнически към запълняването си, безплодното от 14 достига 19 на сто. Тези примери не са единствени, но дори само те показват, че причините за незадоволителни резултати са изключително субективни. Именно поради такива причини преди няколко години Овча могила беше на последно място в окръга, а когато намери сили да ги преодолее стана първенец. И ако на опита на това стопанство в последно време се отделя толкова внимание, то е защото в комплексите и стопанствата трябва час по-скоро да се одолят слабостите и да се изпозлува един значителен резерв, какъвто е намаляването на безплодното. Защото ако през 1975 година окръгът постигне резултатите, които отчете Овча могила още през 1973 г., това ще означава получаването на 2250 телета и 6750 т кравето мляко допълнително.

На организираното неотдавна окръжно съвещание в стопанството в Овча могила, на което присъстваха ръководителите на ПИК, АПК, ТКЗС и ДЗС и специалистите, работещи в животновъдството, с този опит бяха запознати всички. Поставена беше задачата аграрно-промишлените комплекси във Велико Търново, Стражица и Елена да получат средно по 85 телета от 100 крави, а останалите комплекси — по 90. На тази цел сега трябва да се подчинят усилията в животновъдството.

От 100 крави — 104 телета

Само от камелиякето на безплодното — 50 т мляко и 50 т месо над плана • Ролята на специалистите • Критиката изигра своята роля

През 1972 г. партийното и стопанското ръководство, специалистите от ТКЗС — Овча могила, работещи в животновъдството, бяхме сериозно критикувани за слабости в говедовъдството, за малкото телета, получавани от 100 крави. Безплодното в нашите ферми бе най-голямо в окръга. Критиката изигра своята роля. Още същата година в партийния комитет бе направена оценка на работата на специалистите в животновъдството и се разработи програмата за няколко години. Какво показват сега резултатите от изпълнението на тази програма?

През 1974 г. планът в животновъдството е изпълнен 117 на сто, а за четирите години на петилетката — 104 на сто. Само в говедовъдството миналата година вместо 575 000 лв. получихме 853 000 лв. приходи. В натура това са 50 т мляко и 50 т месо

повече от предвиденото. Разко намаля и безплодното на кравите. През 1973 г. получихме по 90 и през 1974 г. по 97 телета от 100 крави. А във фермата в Овча могила постигнахме рекорд — по 104 телета от 100 крави.

В последните години направихме доста и за хората, които работят в животновъдството. Построихме битова сграда с бина, стаи за почивка, столова, клуб. Осигурихме топла храна с 25 на сто намаление на цената. Поради това, че фермата е отдалечена от селото, доячките се откарват и връщат оттам с автобус. Доячките работят пет дни, а всеки шест дни почиват.

Основата на нашия успех са хората. Ръководството на кравето стопанство на комуните Цветан Цветанов, който работи на тази длъжност повече от 15 години и

Петър Петров в Червена, за веждат ферма и осеменител повече от 10 години. Те, заедно с главния зоотехник Мара Пенева, успяха да сплотят колективите на кравето стопанство, да създадат организация, позволяваща пълна изгода на възможностите на специалистите и животновъдите. И ентусиазираният труд каза своето.

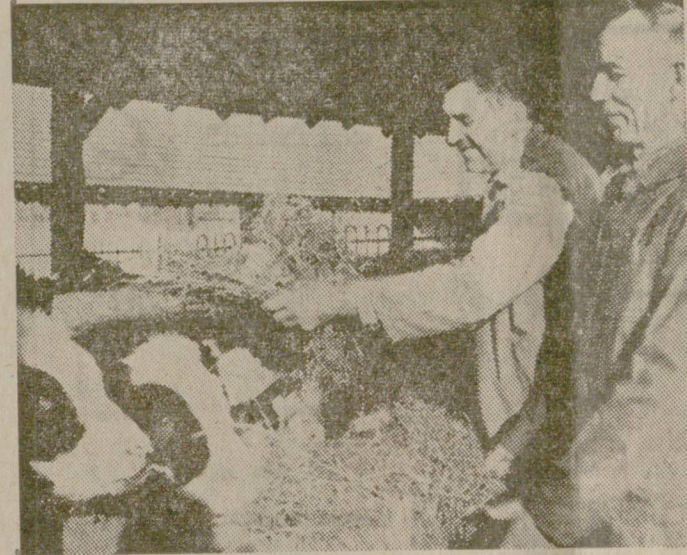
Резултатите в борбата с безплодното се дължат на колективния труд на специалистите и животновъдите. Работата на техните осеменители Атанас Александров и Петър Петров е похвална. Всички указания, които им се дават от специалистите на АПК и осеменителна станция се изпълняват съзнателно.

Но най-важното за получаването на повече телета е дисциплината, която се въвежда при осеменяването на кравите. Ако осеменителът отсъства, той бива замества от ветеринарния техник или завеждащ фермата, независимо дали е неделя, празник или пък обикновен работен ден. Разбрахме, че само поради това, че не сме въвели тази практика по-рано, сме губили по 70—72 телета всяка година.

Резултатите в борбата с безплодното до голяма степен се дължат и на разходките на кравите, които спираме само в крайно неблагоприятно време. Този въпрос решихме от 3 години с назначаването на двама души, които извършват по определен план разходката. На ден кравите излизат 5—6 км. А сухостните крави от ранна пролет до късна есен се изкарват на паша, като едно временно се подхранват с концентриран и зелен фураж. Не са малко и проблемите, които трябва да решим — фуражна база, механизация на производството, по-нататъшно подобряване на битовите условия.

Стопанството не разполага с поливни площи, а люцерната заема едва 7 на сто от обработваемата земя. Поради това не можем да осигуриме зелен и сочен фураж през юли и август. Сигурно се даваме концентриран фураж под формата на смески.

За да подобрим фуражната база, сега отводняваме и затревяваме 500 дека заблатени площи. Разработваме миропрития за подобряване на 2000 дека естествени ливади, ще се закупят електропастир и ще се построят навеси и водопой. Още тази година със засяването на нови 1500 дека люцерна относителният дял в обработваемата земя ще достигне 10 на сто. Голямо подобрение на фуражната база ще създаде възможност да посрещнем Единалесетия конгрес на БКП с още по-добри резултати в животновъдството.

Христо Дълбоков и Йордан Савов с особено старание се грижат за телетата до шестмесечна възраст.

ТАЙНАТА Е: РАБОТА!

Ефективността на борбата с безплодното в говедовъдството се определя от съвместната работа на специалистите и притежателя на животновъдството. Това е основният изход от шестгодишната ми работа като техник-осеменител в Овча могила. Изход, който се потвърждава и от резултатите през 1974 г. — 104 телета от 100 крави.

Получаването на толкова телета може би дава основание на много хора да мислят, че не сме открили никакви неизвестни досега пътища в борбата с безплодното, че работим по нови методи. А в действителност при нас всичко е както в другите ферми, ние имаме същите проблеми като тях. Ако може да се говори за някакъв тайна при постигането на този висок резултат, тя е в стриктното изпълнение на онези известни и познати неща, които знаят във всяка ферма.

Работният ми ден започва с посещение на родилното отделение и завършва там. Съвместно с ветеринарния техник инжектираме животните по указания на лекаря с хипофизин от 3 до 7-ия ден след отелването. Като се върнат животните от разходка следя за откриването на разгонените крави. Помогам ми в това отношение за веждащ фермата, ветеринарният техник и особено активни доячките. От своя страна водачът отговаря на всички животни по групи, държи сметка за евентуалните заболявания и ако има такива, леценето започва веднага, за вършва навреме и обикновено до 75-ия ден след отелването кравите отново са за плодени. Осеменяването се извършва двукратно, като всеки месец правим изследвания за установяване на бременността. Трябва да се каже, че от съществено значение е осеменителният материал, който в последните години е с високо качество.

Разбира се, в работата на един техник-осеменител има много професионални подробности, но това са подробности, известни на всички специалисти, които работят в животновъдството. Подробностите, които ние в Овча могила никога не подценяваме и винаги се стремим да изпълняваме стриктно. И затова в работата ми няма делник, няма празник, когато е необходимо съм във фермата.

Челният опит има място при нас

В АПК „Трифон Сараице“ във Велико Търново миналата година от 100 крави бяха получени средно по 76,4 телета — най-малко в окръга. Затова проблемът за повишаване плодородността на кравите се стои на преден план в нашия комплекс. Управителният съвет организира среща на всички зоотехници, ветеринарни лекари и техници от комплекса, на която бяха обсъдени челният опит на Овча могила, научните достижения в животновъдната наука и предстоещите задачи. Много от стопанствата — Клифарево, Златарица, Лясковец, не са далеч от поставената цел. Благодарение на добрата работа плодородността там се движи от 84 до 88 телета от 100 крави. В две от стопанствата обаче тя е под 70.

Предстои ни упоритата работа и по усъвършенстването на материалната база. Особено е хигиенизирането на родилните помещения, които сега са малки, неуютни, неудобни. Това ще стане главно по линия на основния ремонт. Предвижда се в 3-та тартица да бъде обзаведена образцова родилна зала с профилакториум.

Голямо значение за плодородността на кравите, както беше изтъкнато и на срещата в Овча могила, е осигуряването на повече движение. В почти всички наши стопанства има условия за пасищно отглеждане, т. е. през лятото движението е неограничено. През зимата разходката е ограничена, тъй като дворовете и тръсците са разкаляни. Сега много от тях се подготвят за шосиране и асфалтиране, други се заравняват и напашат с чакъл.

Предстои управителният съвет на комплекса да утвърди и допълнителен материални стимули, които, както в АПК — Дунав, ще са обвързани преди всичко с кратките резултати от развъдната работа. Нашата цел е до края на годината да получим общо за комплекса от 100 крави по 82—85 телета.

Николай ДИМИТРОВ, главен зоотехник на АПК „Трифон Сараице“

След прилагането на схемата на колегите от Овча могила гинекологичните заболявания чувствително намаляха, а в някои ферми изчезнаха. Сега започваме профилактични третирации с лекарствени средства на всички крави в комплекса.

Другото направление, в което трябва да работим още по-упорито и скъпяването на сервиза. Тук също ще използваме опита на челните, с който се запознахме подробно.

Д-р Георги ЗЛАТЕР, гл. вет. лекар на АПК „Трифон Сараице“

Васко ВЕЛИКОВ, председател на ТКЗС — Овча могила

Примени се само организацията

През 1972 г. стопанството в Овча могила получи от 100 крави средно по 4,8 телета по-малко от постигнатото за окръга. Подобни бяха резултатите и от предшестващите години.

След една сериозна критика ръководителите на стопанството и специалистите се заловиха здраво за работа. В същите обори, със същите животни, фуража на база и материал за осеменяване през 1973 г. в Овча могила получиха по 90 телета от 100 крави. Следващата година телетата бяха вече 97.

Добрите резултати в борбата с безплодното се дължат на решаването на редица въпроси от организационен характер. Първото, което се реши в Овча могила беше въпросът за всекидневната и достатъчна по продължителност разходка. Останалото направи добрата организация за напредно установяване разгона на кравите и осеменяването им.

Иван КУКУВГРОВ, зам.-началник на управление „Земеделие“

Битовата сграда на животновъдите в Овча могила осигурява добри условия за почивка на хората, които работят във фермите.

Битовата сграда на животновъдите в Овча могила осигурява добри условия за почивка на хората, които работят във фермите.

Материалните стимули

В Овча могила осеменител, ветеринарният техник и бригадирът познават добре кравите и всеки момент могат да кажат кои са животните, които доячката са и какво се прави за тяхното лечение.

Правилно е решен и въпросът за материалните стимули. За плодородна крава до 75-ия ден след отелването доячката получава 10 лв., а след този срок — 5 лв. Има решение на управителния съвет на аграрно-промишления комплекс на всички специалисти от животновъдството с висше и средно образование да се изплаща премия по 0,40 лв. за заплодена крава. При получаване от 80 до 85 телета премията се на малява наполовина. За по-малко от 80 телета премия не се дава.

д-р Венчо АТАНАСОВ, гл. ветеринарен лекар на АПК „Дунав“

Държавен екарисаж — Велико Търново
търси да назначи
СЧЕТОВОДИТЕЛ.
Заплащане по щатна таблица № 3.
Справки на телефон 2-26-50.

ДСО „Рудметал“ — Горна Оряховица
търси да назначи
ШОФЬОРИ на товарни коли клас ДЕ и С2
ТОВАРО-РАЗТОВАРАЧИ — може и жени предвид на въведената механизация в товаро-разтоварните операции.
Постъпване веднага.
Справка — „Личен състав“, телефон 4-15-66.

СПТУ по машиностроене „Н. И. Вапцаров“ — Дебелец
има
вакантна длъжност — МАЙСТОР специалист по електротехника в учебните работилници към училището.
Заплащане съгласно щатно разписание.
Постъпване веднага.
Справка на телефон 97-237 — канцеларията на училището.

ДСК „Отдых и туризъм“ — Велико Търново
търси да назначи
ГОТВАЧИ
ПОМ. ГОТВАЧИ
СЕРВИТЬОРИ
ОБЩИ РАБОТНИЦИ в кухнята
Кандидатите да имат документи за правоспособност.
Справки при „Личен състав“ на комплекса. Телефон 2-50-49.

Териториална база за развитие и внедряване с изчислителен център — Велико Търново
има
вакантна длъжност за КАСИЕР.
Заплата по щата. Постъпване веднага.

ДСО „Мототехника и автосервиз“ — клон Велико Търново
уведомява
своите клиенти, че в магазина на Беляковско шосе — Велико Търново разполага за свободна продажба в ограничени количества леки автомобили от марките:
Фиат—125 Р — 8500 лева
Москвич—427—комби — 5750 лева
ЗАЗ—968 — 3900 лева
Продажбата ще се извърши срещу депозитна вноска от 1500 лева, направена в ДСК. Заплащането на разликата до пълната стойност е желателно да се извърши с чек.

ДСО „Мототехника и автосервиз“ — клон Ловеч
ЩЕ ПРОВЕДЕ
търж чрез тайно наддаване на употребявани леки автомобили, наддаването ще се проведе на 24.11.1975 г., от 8.30 до 10.30 часа в складова база за леки автомобили за следните автомобили.

1. Лек автомобил	ЗАЗ—966	ЛЧ 01—33	2300 лв.
2. „	„	ЛЧ 01—18	800 „
3. „	„	ЛЧ 00—08	1300 „
4. „	„	Г6 00—47	1200 „
5. „	ЗАЗ—965	ЛЧ 00—29	800 „
6. „	„	Пл 00—04	550 „
7. „	„	Пл 00—37	750 „
8. „	„	Пл 00—51	600 „
9. „	„	ЛЧ 00—62	550 „
10. „	„	ЛЧ 75—42	1300 „
11. „	ЗАЗ—968	ЛЧ 01—46	2800 „
12. „	„	Ш 247074	3200 „
13. „	„	Ш 185385	3200 „
14. „	ВАЗ—2101	Ш 1162629	5600 „
15. „	Фиат—125	Ш 191111	7600 „
16. „	ГАЗ—69	Ш 15—19	2200 „
17. „	Варшава	Пл 93—58	1500 „
18. „	„	Пл 93—15	2000 „
19. „	„	Пл 25—97	1200 „
20. „	М—Ч 412	Ш 191766	4800 „
21. „	„	Ш 126490	4800 „
22. „	„	Ш 189088	5000 „
23. „	„	Ш 194752	4700 „
24. „	„	Ш 432090	4800 „
25. „	Трабант	Пл 00—73	1300 „
26. „	М—Ч 408	Пл 69—35	2000 „
27. „	„	Пл 08—75	2200 „
28. Лек автомобил	М—Ч 408	Пл 47—75	1800 „
29. „	„	Ш 541484	3900 „
30. „	„	Пл 03—05	2800 „
31. „	„	ЛЧ 00—43	3100 „
32. „	„	Ш 498664	3800 „
33. „	„	Ш 446800	4000 „
34. „	„	Пл 96—83	800 „

Депозити от 100 лв. ще се приемат в деня на търга. Автомобилите са на разположение всеки присъствен ден от 13.30 до 16 часа. В събота оглед не се разглежда.

Справка: телефон 46—31.

Стрела

хумор и сатира

Два заека

Сутринта на 3 февруари един отговорен фактор от Фуражния завод излизал от канцеларията си и като видял, колко коли чакат в двора на предприятието, се плеснал до тила:

— Бре!

На обед на 3 февруари друг отговорен фактор от Фуражния завод излизал от канцеларията си и като видял, че в двора на предприятието чакат около 40 коли, се плеснал до тила:

— Бре!

Следобед на 3 февруари трети отговорен фактор от Фуражния завод излизал от канцеларията си и като видял, че чакащите в двора на предприятието коли не намаляват, се плеснал до тила:

— Бре! Трябва да предложим мерки, всеки ден става така.

И понеже наистина всеки ден ставало и става така, мерките били предложени. Да се изгради към Фуражния завод в Горна Оряховица ПУЦ по бидж-белот. И ето ти с един куршум два заека — хем чакащите шофьори и работници ще има с какво да се занимават, хем няма да се оплакват.

— Бре!

Б. ЛОВДЖИЕВ

(по писмо на С. Жеков)

Плодовете на „Булгарплод“

Престъп на съдбата посочи за жертва на трагични стелки се обстоятелствата другаря Х. — стокопед в И-ското подземище на „Булгарплод“. Завчера на обяд неговата другарка в живота му седира сърин. Другарят Х. дядо и внимателно оглежда съдържанието на чиниата, мръсни се и накрая промълви с многообещаваща закана в гласа:

— Мого ли да знам каква е тази манджа? Аз, струва ми се, още не съм станал тревопасно и докогато си спомням полето дах тиес да им поле на грля а не тоя листински фураж.

— Това не е листинк, млади, с сърини от зежка, която е саде на, поливана, сечена и втасвала в прелестни на родния Велико търноски окръг — смутено от сговори обидната домакини.

— Зежка е главата ти! — избух

ЛОЗАРИ

Веднъж по време на гроздобер небезизвестният гроздоберач Трифон с невнимателно движение на косера отрязал носа си. Лепнали му прозвизето Трифон Зарезан.

В наши дни в Дъскот докарани скъпоструващ модерен гроздокомбайн. Ръководители на стопанството изпаднали в паника. „Трифон Заре

пергето

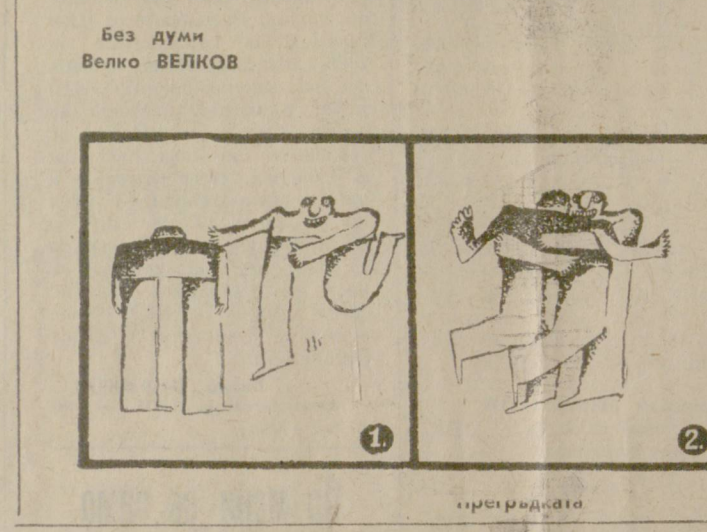
— „Помощ! — чу се сърце раздирателен вик откъм ули ца „Гурко“ Повдигнах перде то. Навън се бе спуснала непрогледна нощ. Грабнах ки брита и хукнах по посока на гласа“.

Това е началото на мистериозна ръкопис „Помощ“, изпратен в редакцията. Готнотакът следват преместено зни разговори със закъснял гражданин, паднал в канала, прокопан от „строители-нехранимайковци“ специално като капан за хора. Авторът, който от скромност дълбоко се е законспирирал с псевдонима „були Дона“, навярно е имал за прототип каналите на улица „Гурко“, напавени във връзка с поста новления на Министерския съвет за изграждане на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. В тези канали преди подмяната на улицната настилка ще бъдат положени кабели за битови нужди.

А „були Дона“ гледа на света иззад пердето и без да излезе да попита кое как е и защо е, съчинителствува. Пък ако не бяха тези „строители-нехранимайковци“ и до ден днешен щеше да подсмърча под газеничето и да тича с бардуците за вода от реката.

И. ГЕОРГИЕВ

зан“ с един нищо и никакъв косер си отрязал носа, а що остава като се работи с такава грамадна и сложна машина — помислили те. Помислили, вкарвали гроздокомбайна под навеса и побързали да приберат реколтата ръчно. Това коствало много труд и работна ръка, но пък не била допусната нито една грудова злополука. Д. АЧЕВ

Чудо ще стане!

Ние сме съвременни хора и в чудеса не вярваме. И все пак има неща, които не могат да се обяснят по друг начин освен като чудо. Да вземем например наш Груд. Редовно сънува човекът, че спи на работното си място и когато се събужда... о, чудо!... винаги установява, че наистина е спал на работното си място. Завчера пък съседката ни, машинистка в едно предприятие, тъкмо на вършавше седмична откатко се беше самоотлъчила от работата, получи писмено нареждане да се яви в завода. Мислехме, че я търсят за да се сбогуват с нея, а тя се върна с... повишение!

След като има десетки подобни примери, защо и специалните от МЗ „Заря“ — Павликени да не се надяват, че и тях ще ги сполучи чудо го. И тогава, когато най-неочакват ще получат поздравителното им се авторско възнаграждение за отдавна одобрения и внедрени техни рационализации. Защото досе

Обидата

„В навечерието на Нова година, и то през почивния ден, група служители от „Енергоснабдяване“ — В. Търново дошли в дома ми в с. Венча вода и поискали от баща ми 30 лв. за консумирана през тримесечието ток. В момента аз разполагал само със 17 лева и помолва да почака до другия ден за останалата сума. Служителите обаче спрели електричеството след като 3 месеца никой не се сеща да провери колко ток сме консумирали и да ни предружат колко пари да приготвим. В тъмнината, без да иска, детето ми си изгори ръцете...“

Койчо КОЕВ

Според нас, др. Коев, служителите от „Енергоснабдяване“ имат основание за това, което са направили. До парите са им в края на годината неизпълнените наредени служебни задължения и вместо да развалят своя празник, като отчетат неизпълнен план за приходите, са решили да развалят нашия празник. Защото на чужд гръб и сто обиди са малко.

А. ВЪЛЧЕВ

Т. ТРОФАНОВ

Марка

Гражданинът искаше да си свърши работата бързо. Оба че заявлението му нямаше марка. Съвсем обикновена, смешно сътина таксова марка от 2 стотинки.

В градския съвет приемаха заявления, но нямаша марки. Някога бяха имали, но сега хората, които ги продаваха се занимаваха само със справки.

В юридическата консулация пишеше заявления, но нямаша марки. Някога имали, но сега от банката не ги доставяли често...

В банката със заявления не се занимаваха и нямаша марки. Пък и когато ги доставяха, по лавионите не ги искаха, защото не отчитат стокооборот.

В пощата трябваше да има марки, но нямаше. Нямаше защото...

— Не е вярно! — ще рекат някои. — Та във Велико Търново дори автомобили продават...

Ние за автомобилите лич и не отричаме. Всеки вече може да си купи автомобил във Велико Търново. Но я да се опита да се снабди с таксова марка от 2 стотинки.

М. МАРКОВ

(по жалба на Д. Лазаров)

Метаморфози

В местността „Калчук“ в Паскалевеш имаше зеленчукова градина. В градината имаше сайвант. Сайвантът имаше покрив с цигли.

В Паскалевеш имаше заведение овцеферма. Заведени овцефермата имаше кола. Колата имаше гараж, но имаше покрив с цигли.

В местността „Калчук“ в Паскалевеш сега няма зеленчукова градина. Там където беше градината няма сайвант. И донече няма сайвант, няма и покрив с цигли.

Покрив с цигли има гаражът на заведение овцефермата.

М. МЕГРЕ

(по писмо на М. Минчев)

ПРИНОС КЪМ ИСТОРИЯТА НА НАШИЯ ФУТБОЛ

В далечно време обитателите на селото ни живеели като китаяци. Никакви, връзки с външния свят, било то търговски, културни или спортни. Всеки пролет си селилките, през лятото жъне, есента трупал запаса, а зиме ги изяде. Разбира се изяде да това, което му е останало след като през селото са минали на групи или поединично неограничен брой биринци. Моят дядо, който си нямал ни ниваща, ни кравишка, а само два коня-вих рогона, почувствувал скука. Та как няма да почувствува човекът, като няма кравишки да оре, няма нива да я сее и т. н., и т. н. Той сигурно е нямал и какво много-много да яде, та затова мисля, че е тръгнал от скука, защото той много държеше на тоя.

Та ходил дядо да ходил, един ден се върнал Излязло селото да го срещне на мегдата. Шом наблизил пог

щачите, дядо спрял конете. Спирането продължило цял ден, защото той видял, че карал коне като змейове. Та гия змейове пръхтели и риели земята с копита, а дядо уж ги спирал, но като усетел, че те наистина ще спрат дръвнал леко дизгините и конете пак риннали. Хеле найсетне когато на посрещачите очите се насълзали от възхищение и дядо го забодял ръцете да опъва, зяко вал змейовите на мегдана. После се изправил в каруцата, свалил си бомбето и казал:

— Селяни, селяни, народите по другите земи играят футбол. Май никой гуканка от вас не знае какво е футбол... Лошо, селяни... То животна не е само да сееш, да жънеш, да мачиш данъци, понякога и да ядеш, а си иска и дру ги неща — като емоции например. Емоции, селяни, развлечения, философия в най-висша степен.

Дядо държал речта си в най-висок и изискан стил, което направило неотразимо впечатление на непросветелото местно население. Но това не се харесало на един селянин, който изръмжал досга отчетливо и заканително. Пък той изръмжал, защото го било яд на дядо. Навреме то двамата били влюбени в една мома. Момата била стройна и хубава, с дяволче в очите и първа песнопойка на селото. Обикалял моят дядо край техните коваии порти, ама и оня обикалял. Той оня селянин се казвал Минчо и имал 360 декара нива, 12 бивола, 8 крави, 7

коя, 115 овце, 4 каруци, мелница в местността „Ташер“ и т. н., пък моят дядо се казвал Петър, и кикто знае, си нямал дори ниваща. Дядо пресрещал момата, кога тя с бели менци на калденеца за вода тръгнала, ама не я пресрещал пешеходно, а на бял жребец. Пък то какъв жребец беше, разпиряващ ми то, го беше огън и пламък, бури и ураган, че и отгоре даже. Защото ний може да сме бедни, но сме табитялни! Язык, че нямаше тогава още фотография по нашите села, че да го бях фотографирал, да гледа поколението и да ахка. Та пресрещал я дядо с тая хала, халата трети с копита, изправя се на задни крака, а дядо се държи само с една ръка за гривата, никакви юзди не признавал и се усмихвал. И колкото да е наперено женското сърце, то все си е женско, щото в женска гръд тупти — момата едва съдържала възхищението си, тръпнела цялата, кобилицата на рамото и заигравала, а белите менци пеели: дзини, дзини. Дядо и напикал водата, а бъдещата ми баба се топала от щастие и погледът и ставал топъл и томителен, или както се казва сега — влюбен в зор. И оня селянин, Минчо, и той я срещал с коня си, ама неговият кон нито да е бил жребец, нито хала. Пък то не е само до коня, казваше дядо, ами и до ездака. Защото ний може да сме бедни, но сме мъже!

Пък той според мен, оня

селянин, не изръмжал само за гуи, ами изръмжал и за друго. Как така моят дядо, който си нямал дори една келява ниваща, ще държи реч пред населението? Откъде-накъде той ще държи реч, когато си има кмет за тия работи!

Обаче дядо не обрънал тогава голямо внимание на изръмжания (което после се оказало фатално), а само се поизкашлял и продължил:

— И така, селяни, аз видях как хората играят футбол. И не само видях, ами изучих всичките му правила и тъквоти, за да мога и вам да ги покажа и разясня. Пък и не му е мястото тук да стане, затова сега само ще ви покажа топката. — Тук дядо бръкнал в джоба на шубата си и извадил топката. — Ето това е то, топката! Ама ще попитате: пък как съм се сподобил с нея. Ако си спомняте, селяни, на времето един монах беше пренесъл семето на копирената буба от Китай в Европа в дръжката на бастун. Аз пък пренесох футболната топка в България под една шуба. Бидейки на футболен мач, аз грабнах изхвърлялата извън стадиона топка и я мушнах под шубата. Че като ме погнаха ония ми тии поданици на Обединеното кралство (тук между скоби трябва да ви съобща, че посетих кралство Британия), аз пред тях, след мене, давай, давай, голям бяг, падна. На два пъти един ме спина за шубата, ама аз като знам какво стискам под нея, успявам тем

пото, Хеле най-сетне стигнах до конете, че като се мотнах и ги припохих...

Шом стигнал до припохването на конете, дядо не сметнал за необходимо да разказва по-нататък, щото според него всичко било ясно — неговите коне никой не можел да ги настине. Пък според мен тук той постъгва здравата — по него време англичаните са имали най-хубавите състезателни коне, по олимпийски са ходели с тях и все първи места са вземали, даже има един виц за английската кралска и конете, но ние не сме седнали да си разправяме видеа, а да пишем документална проза.

Дядо продължил речта си, като се спрял по-обстойно на ползата от футболната игра, а така също и на голямото бъдеще. После определил ед на дата (27 май), на която цял да се състои първият футболен мач във Върбица (респективно в България), като обещал дотогава да тренира желаещите. Накрая дръпнал дизгините, конете се изправили и зачатквали с копита по калдъръма, че чак спочетна искри захвърчали на всички страни. Дядо свил ги гара, запалил я от тия искри и пред изумителни погледи на населението припохрил конете.

И точно на определената да та (27 май) цялото село се стекло на широката, а в наше време вече и широкопосадна „Ташер“ поляна. Всички искали да видят дубожа между отборите на дядо и ръмжания Минчо. Играта започнала без много-много

церемонии. Дядо поел топката от центъра, напреднал с нея, а насреща му се изправил Минчо. Дядо го финтирал умело и продължил на татък.

Да, продължил пататък, ама като изрзал оня ми ти ръмжаш Минчо:

— Ти ли бе, голъ, ще ме лъжеш мене! Че кой ти дава право да ме лъжеш ти мене? Че кой си ти, кой съм аз!

— Ууу! — развикали се хората на ръмжаният от публиката. — Кого лъжеш, ти бе! Кмета ли ще лъжеш! Я вълка! Вън! Вън! Ууу!

И публиката нахълтала в игрището, подгонвайки дядо.

— Чакайте бе, хора! — викнал той. — Оставете ме! Та това е финт! Защо така се нахвърляте срещу новото бе, хора? Че за този финт народът по другите земи „Ура!“ вика, пък вий „Уу!“ викаете!

Разправял ги тия работи дядо, но кой ще ти слуша човек, дето си няма дори келява ниваща. С две думи — мачът не се състоял.

А пък ако този мач се бе състоял, то сега нашият футбол щеше да има стари традиции и къде-къде щеше да се на по-високо ниво. Пък той си е къде-къде на по-ниско ниво.

Но все пак да сме довольни, че тия неща са ставали някога много-много отдавна.

И то — с футбола!

Марин КРУСЕВ

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО
От понеделник до неделя кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — голям зал; „Разплата“ — малка зала; Чичо ми Антоан; детски филми — 17.30 часа; научно-популярни филми — 18.30 часа; „Искра“ — „Майор Роман действа“; „Девети септември“ — Пили в страната Така-Тука; Да танцуваме сиртаки; „Труден фронт“ и квартал „Чолаковци“ — „Соборно лишение“; „Хубав! Професорски професионално кино „Хар. Стонов“ — „Брудени хълмове“, „Море и пламъци“, „Стас и Нейл“.
СВИДОВ: „Алеко Константинов“ — „Трехгодишн“; „Гол мога“; пътуване на Атаге Шайгер; „Академия“ — „Четвъртия младоженец“, „Климат“.
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Кръг сребриста вода“, „Бялото слънце на пустинята“, „Слънчев кръговрат“.
ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Деца играят във“, „Дяволската тринадесеторка“, „Езерото на осябеностите“.
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“, „Сол“, „Седи по снега“, „Изхитрувай моя любов“.
ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — „Живот с Уве“, „Да танцуваме сиртаки“, „Бомбаджии“.
СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Магазинчето“, „Караи да върви, го ва е вадс“, „За тези, които помня и обичам“.
СУХИНДОЛ: „Трезвеноост“ — „Съсем пропалнал“, „Войната на Мерфи“, „Атенатът“.
КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Шестима обикалят света“, „Който пее, зло не мисли“, „Тази сладка дума—свобода“.
ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Поистов“ — „Зад облаците е небето“, „Доинр е любовта“.
ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Таланти и поклонници“, „Кей мала“.
ДЕБЕЛЕЦ: „Г. Николов“ — „Старите стени“, „Самба“, „Селаници с колелото“.
ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА — 15 ФЕВРУАРИ
10.00 — „Бързи, смели, смелци“ — предаване за пионери; 11.10 — д-р филм; 11.30 — Курс по руски език (40-и урок); 12.50 — „Вит, труден и лесен“; 12.00 — „Килифаревото“ — документален филм; 12.20 — „Малко главоболие“ — та новела; 13.25 — Речи на Теодора Лукачу; 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Спортен университет; 14.10 — Курс за футболни съдии; 14.30 — „Черноморски спектър“ (ТРС Варна); 15.00 — Телевизионен аламанак; „Нашият ден“ (ТРС Пловдив); 15.40 — Хроника на времето; „Деца ли“; 16.00 — Състезания на ФИСУ по лека атлетика на закрито — предаване от зала „Фестивална“; 17.00 — „Знаците на джунглата“; „Пина ла“, бабуни, дървета на джунглата; сериен научно-популярен филм (11 епизод); 17.25 — Реч лам; 17.30 — Новини; 17.40 — Спортна мозайка; 18.00 — Първа среща на детето със спорта; 18.10 — Документален филм; 18.20 — От приказка към приказка; 18.30 — Филм-балет; 19.30 — „Заветни“ — документален филм за Асен Златаров; 19.50 — Лека нощ, деца!; „Дълбоко, непочаушко“; 20.00 — Панорама; 21.00 — Четири сериен филм (IV епизод); 22.05 — „Ти си моя обича“ — забавен филм; 22.35 — Новини.
НЕДЕЛЯ — 16 ФЕВРУАРИ
10.00 — Детско тат утр; 11.30 — „Новекът от залина дор“ — светски сериен филм (11 епизод); 12.35 — Киното, Киното, Киното! — изключна импресия; 12.55 — „Маркхайм“ — поапка тие новела; 14.20 — „Соронски панар“; 15.30 — Информационен дневник; 16.00 — Шахмат; 16.30 — Съветски спортен двор; 17.40 — Състезания на ФИСУ по лека атлетика на закрито — предаване от зала „Фестивална“; 17.10 — „Събота на старите кини“; 17.30 — Новини; 17.40 — Залозите на джунглата; „Камерацинт“ — сериен научно-популярен филм (IV епизод); 18.05 — „Доктор Ох-бол и Бармалей“ — предаване за децата; 18.25 — Представяне на „Лаксес Баталов“; 18.50 — Атлас; Марко и магическото пет“ (11 част); 19.20 — ТВ обекти; 19.45 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; „Зимни песни“; 20.00 — „24 часа“ — неделна информационна емиси; 20.40 — Баща за в неделя — чехословашки игрален филм; 21.45 — Забавна програма; 22.15 — Новини; 22.25 — Хандбал: България — ГДР (жен). —
ПОНЕДЕЛНИК — 17 ФЕВРУАРИ
17.30 — Новини; 17.40 — Дневник на съвременността; 17.50 — „Градски грижи“ — съветски документален филм; 18.00 — „Барабанче“ — предаване за пионери; 18.20 — „Наука и рокли“ — филмов репортаж; 18.35 — Секиа; „Наричаха ги „блуките“ — предаване за противобюстестен при яви във Виленски окръг; 18.50 — Реклами; 19.00 — „Курьер“ — та журнал за Строителни войски, брой № 1; 19.25 — „Човекът с бяла бука“ — филмов очерк (ТРС Рус); 19.30 — Рубрика на месеца; 19.50 — „Лека нощ, деца“ — Рекло — фокусник; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — Спортен екран; 20.40 — Московски срещи: Нингис Алтматов; 20.55 — „Паняни учител“ — етветски игрален филм; 22.25 — Вечера, ндес, утр; 22.35 — Агенция „ЛНК“; 23.10 — Новини.

Индекс 21301